

Veszprémi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
1.Pkf.20.530/2025/3.

A kérelmező: [REDACTED]

A kérelmezett: [REDACTED]

A kérelmezett jogi képviselője: [REDACTED]

Az eljárás tárgya: kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása

Az elsőfokú bíróság: Tapolcai Járásbíróság

A fellebbezéssel érintett határozat: 1.Pk.50.056/2025/7.

A fellebbező fél: kérelmezett

A fellebbezés sorszáma: 1.Pk.50.056/2025/8.

V é g z é s:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az első fokon eljáró bíróság elrendelte a kérelmező és a 2021. május [REDACTED] született [REDACTED] és [REDACTED] nevű ikergyermekek között 2025. április 18. - 2025. április 21. napokon esedékes kapcsolattartás végrehajtását. A pótlás végső határidejeként 2025. október 18. napját határozta meg.
- [2] A végzés indokolása szerint a Veszprémi Törvényszék 2.Pf.20.236/2024/16. sorszámú ítéletével szabályozta jogerősen a kérelmező, valamint [REDACTED] és [REDACTED] továbbá a 2022. május [REDACTED] napján született [REDACTED] utónevű gyermek kapcsolattartását akként, hogy a kérelmezőt a tavaszi szünet első felében, a kezdő napon 10:00 órától az utolsó napon 17:00 óráig illeti meg az időszakos kapcsolattartás. A kérelmezett által sem vitatottan a kérelmező a tavaszi szünetben 2025. április 18. napjának 14:00 órájától 2025. április 21. napjának 17:00 óráig volt jogosult az időszakos kapcsolattartásra. A kérelmező 2025. április 18. napján 14:00 órakor megjelent [REDACTED] a gyermekek lakóhelyén, ahol [REDACTED] örömmel fogadta, beült az autójába. [REDACTED] és [REDACTED] azonban elzárkóztak a kapcsolattartás megvalósulásától, ezért csak [REDACTED] vitte magával. A kérelmezett látszólag együttérzően néhányszor megkísérelte rábírní az ikerlányokat, hogy menjenek édesapjukkal, azonban közben olyan kijelentéseket is tett a gyermekek előtt, hogy „az ilyen viselkedésed miatt nem fog semelyik se veled menni”, „menjél el”, „el lehet takarodni”, „takarodjál”.

- [3] A kérelmező szerint a kérelmezett nem készítette fel megfelelően a gyermekeket, akik észlelték, hogy az édesanyjuk elküldi őt, annak ellenére, hogy értük érkezett. Ezzel még lojalitás konfliktust is előidézett náluk.
- [4] A kérelmező hivatkozott arra is, hogy a Veszprémi Törvényszék korábbi döntése szerint a gondozó szülőknek úgy kell felkészíteni a gyermeket a kapcsolattartásra, hogy hajlandóak legyenek részt venni rajta. Az Alkotmánybíróság ide vonatkozó határozata szerint a gondozó szülőknek érzelmileg, és fizikailag is fel kell készíteni a gyermeket a kapcsolattartásra. Ezt erősítette meg a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság egy-egy határozata is.
- [5] A kérelmezett álláspontja szerint bár a kérelmező 15 perccel korábban érkezett a gyermekekért, addigra össze voltak készítve, fel voltak öltöztetve, várták az apukájukat. Biztatta őket, hogy tudnak majd nála is játszani, jó lesz találkozni. Az édesapa érkezésekor mindhárom gyerek felment az emeletre, nehezen tudta lehívni őket [REDACTED] elsőként át tudta adni, ezalatt az ikrek a konyhaasztal alá bújtak. Amikor [REDACTED] az átadáskor nyüszögött, akkor a kérelmező azt mondta neki, hogy maradjon. [REDACTED] a küszöbíg elment, de a kérelmezőt meglátva nyavajgott. Amikor azt mondta, hogy „anya gyere” akkor nem ment ki, becsukta az ajtót utánuk. Az ikerlányok háromszor visszaszaladtak, és az édesapjuk a kérelmezettől kérdezte, hogy miért nem akarnak menni, de ezt a lányoktól kellett volna megkérdezni. Ezután a kérelmező közölte, hogy elárverezteti a házat, sértegette, fenyegette őt. Az ikerlányokat a kérelmező nem vitte el annak ellenére, hogy a kérelmezett a feladatát teljesítette, a gyerekeket felkészítette, és átadta. Kérelmezett saját maga mondott le az elvitel jogáról, meg sem próbálta az autóba ültetni őket. Az átadás lényege a sértegetés volt. A kérelmező őt próbálja sértegetni, provokálni, mások előtt rágalmazza, a kapcsolattartásra pedig mindig kamerával érkezik és feszültséget kelt.
- [6] Az elsőfokú bíróság a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) kapcsolattartásra vonatkozó szabályai, valamint a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (Bpnp.) 22/A., 22/B., 22/C. §-ai alapján azt vizsgálta, hogy a kérelmezett neki felróható okból megszegte-e a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat. A kapcsolattartás egyik fél által sem vitatottan az ikerlányok vonatkozásában meghiúsult. A kérelmező által becsatolt videófelvétel szerint a kérelmezett fizikailag valóban felkészítette a gyerekeket a kapcsolattartásra. Az is megállapítható volt, hogy az ikerpár nem akart a kérelmezővel elmenni. A gyermekek ellenálltak az édesapjuknak. A kérelmezett szerint ennek nem az ő magatartása, hanem az édesapa viselkedése volt az oka, a kérelmezett azonban ezt az állítását nem bizonyította. A gyermekek hezitáló, elutasító magatartásakor a kérelmezett az ajtót becsukta, nem próbálta meg az autóhoz kísérni őket. E magatartásával a gyermekek együttműködését nem segítette elő. Az, hogy a gyermekek elválását nem támogatta a zavartalan kapcsolattartás megvalósulásában a kérelmezett felróhatóságát megalapozza az érzelmi felkészítés körében.
- [7] Az elsőfokú bíróság megjegyezte, hogy amennyiben a jogerős határozat meghozatala óta a körülmények megváltoztak, és a jelenleg hatályos kapcsolattartás szabályozása nem szolgálja a gyermekek legfőbb érdekét, a kapcsolattartás megváltoztatása iránt per indítható. Nemperes eljárásban azonban a hatályos kapcsolattartás szabálya szerint kell eljárni, és annak megvalósulását mindkét félnek együttműködve kell biztosítani.
- [8] A végzés ellen a kérelmezett nyújtott be fellebbezést, és ebben kérte az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és a kérelem elutasítását.

- [9] A fellebbezésében felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy a gyermekeket a kérelmezett átadta a kérelmező részére. Arra is felhívta a figyelmet, hogy a kérelmezett által megjelölt határozatok nem precedens értékű határozatok, azokat a döntés meghozatala során nem lehetséges figyelembe venni. Tévedett az első fokon eljáró bíróság, amikor a felvétel alapján csupán annyit állapított meg, hogy az anya fizikálisan felkészítette a gyermekeket, azonban az érzelmi felkészítés elmaradt. Abból, hogy a gyermekek össze voltak készítve logikusan következik az is, hogy a gyermekeket érzelmileg is felkészítette. Egy videó felvétel alapján nem ítélt meg az érzelmi felkészítést. A kérelmezett már az előző este elkezdte felkészíteni a gyermekeket, minden alkalommal azonban probléma merült fel a gyermekek átvételénél, volt olyan eset is, hogy rendőri intézkedést kellett kérni.
- [10] A kérelmezett kizárólag a Sümegi Gyermekjóléti Szolgálaton keresztül kommunikál a kérelmezővel, mert a kérelmező minden alkalmat kihasznál arra, hogy a kérelmezettet valamilyen okból feljelentse, vagy más eljárást indítson ellene. A Sümegi Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálatnál jelzéssel is élt a kérelmezett. A Családsegítő Szolgálat ezzel kapcsolatban részletesen kifejtette álláspontját, és minősítette a kérelmező magatartását.
- [11] Nem vizsgálta az elsőfokú bíróság azt sem, hogy a kérelmező a gyermekek átvételekor miért a felvétel elkészítésével volt elfoglalva ahelyett, hogy megnyugtatta volna a gyermekeket. A kérelmezett célja nem az volt, hogy a kapcsolattartást akadályozza, hanem, hogy a felvételen ne szerepeljen. A felek közötti konfliktus az átadás-átvételkor a gyermekek szeme előtt és füle hallatára történik, ezen kívül a kérelmezett kerüli a kérelmezővel való kapcsolatot, mert a kérelmező a zaklatására használja ezt fel. Végül a kérelmező saját maga döntött úgy, hogy a gyermekeket nem viszi magával.
- [12] A fellebbezésében hivatkozott arra is a kérelmezett, hogy a kapcsolattartás zavartalan megvalósulása a szülők együttműködésén múlik, de a kérelmező egyáltalán nem képes együttműködni. Téves az az elsőfokú álláspont, hogy azzal, hogy a kérelmező nem támogatta a gyermekek elvadását és felrható magatartást tanúsított volna. Nincs olyan kötelezettsége a kérelmezettnek, hogy a kapcsolattartás kezdetén a gyermekek átadásakor mindent el kelljen tűrnie, még a rágalmozó kifejezéseket is annak érdekében, hogy a gyermekek elmenjenek a kérelmezővel.
- [13] A kérelmező részéről nem helyes magatartás az, hogy rögzíti az átadást és passzívan várja, hogy a gyermekek beüljenek a gépkocsijába. A kérelmező provokatív magatartása az együttműködést megghiúsítja. Ezzel kapcsolatban a Sümegi Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat úgy foglalt állást, hogy ez a magatartás hátráltatja a gyermekek átvételének egészséges és normális folyamatát. A gyámhivatal a felügyelt kapcsolattartást elrendelését látja a gyermekek érdekében indokoltnak.
- [14] A fellebbezéssel szemben a kérelmező észrevételt terjesztett elő, és ebben kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú döntést hagyja helyben. Előadta, hogy a másik szülő olyan szavakkal illeti a kapcsolattartás megkezdésekor, minthogy „takarodjon el onnan”, és hogy „egyik leányzó sem fog vele elmenni”. Ezzel nem mozdítja elő a kapcsolattartást, hanem meg akarja hiúsítani, és ezt sulykolja a gyermekekbe is. Mivel szakemberek nincsenek jelen a kapcsolattartásnál, így a családsegítő szolgálat szakemberei nem első kézből értesülnek arról, hogy ott mi történik, hanem az édesanya elmondása alapján. Arról, hogy pontosan mi zajlik ezen időpontokban csakis a hangfelvételek és a videók árulkodnak, ezek az egyedül releváns bizonyítékok. Az édesanya általában szidalmazza a kiskorúak előtt, és tétlenül nézi végig, ahogy igyekszik szép szóval rábírnai a kislányokat a kapcsolattartásra.

- [15] A fellebbezés nem megalapozott.
- [16] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését a Bpnp. 1. § (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 389. §-a alapján alkalmazandó Pp. 370. § (1) bekezdése szerint bírálta felül, az erre irányuló fellebbezési kérelemre és az észrevételre figyelemmel azok korlátai között. A felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja alapján gyakorolta, és azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből eltérő jogi következtetést kell-e levonni, vagy a megállapított tényeket másként kell-e minősíteni.
- [17] Azt a tényt, hogy a kapcsolattartás a kérelmező és az ikrek között meghiúsult a kérelmezett sem vitatta. Azt sem vitatta, hogy a felperes által készített felvétel az eljárás tárgyát képező kapcsolattartás során készült. A fellebbezés lényege szerint az elsőfokú bíróság a bizonyíték alapján nem megfelelő következtetést vont le, mivel a kérelmezett a gyermekeket valójában felkészítette a kapcsolattartásra, az a kérelmező kapcsolattartáskori és korábbi magatartása miatt hiúsult meg. Ebben a körben a fellebbezéséhez csatolta a Közös Fenntartású Családsegítő és Gyermejjóléti Szolgálat Csabrendeki Intézményének az elsőfokú végzés után kelt tájékoztatását. A tájékoztatás a kérelmező családsegítő központban tanúsított ingerült, feldúlt magatartása, illetve a kérelmezett és más tanúk beszámolója alapján a kérelmező magatartását nem tartotta felelősségteljesnek.
- [18] A kérelmező által becsatolt kép-, és hangfelvétel alapján azonban nem volt megállapítható, hogy a kérelmező zaklatott állapotban lett volna, vagy a kérelmezettet provokálta, idegesítette volna. A kérelmező a kapcsolattartás kezdetekor a fellebbezéssel ellentétben nem tanúsított passzív magatartást, a gyermekeket aktívan, játékkal, beszélgetéssel, édességgel próbálta rávenni arra, hogy a kapcsolattartásra vele elmenjenek. Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban megalapozottan állapította meg, hogy a kérelmezett a kapcsolattartás megvalósulása érdekében a gyermekeket az ajtón kívülre kísérte, önmaga viszont az ajtóból nem lépett ki, azt a gyermekek után bezárta. Ez a magatartás azonban az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben önmagában még nem felróható. A kérelmezett magatartása amiatt tekinthető felróhatóknak, hogy az ikrek láthatóan nem akartak a kérelmezettel elmenni annak ellenére, hogy a kapcsolattartáshoz szükséges ruhák és egyéb felszerelések, személyes iratok valóban átadásra kerültek a kérelmező részére. Ez pedig, ahogy az elsőfokú bíróság helyesen vonta le a következtetését egyértelműen arra utal, hogy a gyermekek a kérelmezővel való kapcsolattartásra érzelmileg nem voltak felkészítve.
- [19] Az ezzel kapcsolatos bírósági gyakorlatra a kérelmező megalapozottan hivatkozott. A kérelmezett fellebbezésével ellentétben az, hogy a kérelmező nem a Kúria precedensképes határozatait hívta fel a bírói gyakorlattal kapcsolatban, nem azt jelenti, hogy azokat nem lehet figyelembe venni, hanem azt, hogy azok nem olyan határozatok, amelyeket kötelező figyelembe venni, vagy amelyektől való eltérést a döntésében a bíróság indokolni köteles.
- [20] A kérelmező által felhívott eseti döntésekben a ténylegesen fennálló bírói gyakorlat tükröződik. Eszerint - ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen emelte ki - a kérelmezett a kapcsolattartás zavartalan megvalósulását az érzelmi felkészítés elmaradásával felróhatóan akadályozta meg. A kérelmező által hivatkozott bírósági gyakorlat szerint valóban a gondozó szülő kötelezettsége a gyermekeket olyan módon felkészíteni, hogy a kapcsolattartás zavartalanul megvalósuljon. Úgy kell felkészíteni a gyermekeket a kapcsolattartásra, hogy hajlandóak legyenek részt venni rajta.

- [21] Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a Kúria BH2022.56 számú precedensképes eseti döntése szerint a kapcsolattartásra kötelezett szülő kötelezettsége a kiskorú gyermeket a kapcsolattartásra felkészíteni, ezzel biztosítani a kapcsolattartást elrendelő gyámhatósági vagy bírósági döntés teljesítését. Nem teheti attól függővé a kapcsolattartás biztosítását, hogy a jogosult be kíván-e menni a lakásba vagy sem. A gyermekek érdeke azt szolgálja, hogy a szülők együttműködő magatartást tanúsítsanak. A Kúria az indokolás [36] bekezdésében ehhez hozzátette azt is, önmagában az a tény, hogy az édesapa nem akart bemenni az ingatlanba, illetve, hogy a perben érintett kiskorú gyermek nem szeretne az édesapjával elmenni, nem mentesíti a felperest a kapcsolattartás megfelelő biztosítása alól. Ez a megfelelő biztosítás magába foglalja a gyermek felkészítését is az édesapával való találkozásra. Hangsúlyozta a Kúria, hogy sem az, hogy csak az ajtóban várja a gyermekét az édesapa, sem pedig a gyermek véleménye nem teszi a meghiúsult kapcsolattartást a felperesnek fel nem róhatóvá.
- [22] A kérelmezett a jelen eljárásban sem tudta vitatni az önhiba fennállását, a gyermekeket gondozó szülőként az ő kötelezettsége a gyermekek kapcsolattartásra történő felkészítése. A kapcsolattartásra történő felkészítést pedig egyedül az igazolja, ha a gyermekek a kapcsolattartáson részt vesznek, és az édesapával elmennek a kapcsolattartásra.
- [23] Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel a figyelmet arra is, hogy amennyiben a kapcsolattartás a kérelmező esetleges nem megfelelő viselkedése, feszültség keltése, kompromisszum képtelensége miatt nem szolgálja a gyermekek érdekét, a kapcsolattartás megváltoztatása iránti per indítható. Ebben a perben a bíróság bizonyítást folytathat le a gyermekeknek megfelelő kapcsolattartás szabályozása, és az esetleg ezzel ellentétes korábbi kapcsolattartási szabályok megváltoztatása körében. Amíg azonban a jelenleg érvényes kapcsolattartás szabályait a bíróság nem változtatja meg, addig a kapcsolattartás végrehajtásában a hatályos rendelkezések szerint kell eljárni.
- [24] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a fenti indokolásbeli kiegészítéssel a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A másodfokú eljárásban a fellebbezést benyújtó kérelmezett pervesztes lett, ezért a másodfokú eljárással kapcsolatos költségének a megtérítésére nem jogosult.

Veszprém, 2025. július 22.

dr. Keresztes Klára sk.
a tanács elnöke

dr. Trón László sk.
előadó bíró

dr. Birkás Gabriella sk.
bíró